

propůjčeno nebylo, a st-lka sama žádného takového aktu konstitutivního, jímž by právo ono mohlo býti založeno, se nedovolává. Samotný zápis ve vodní knize není ani oním určitým zvláštním titulem ve smyslu citované vyhlášky, ani nemůže nahraditi potřebu titulu toho.

Stížnost brání se proti nař. rozhodnutí dále námitkou, že st-lka jsouc držitelkou práva, nebyla dle občanského práva povinna, aby udávala titul své držby.

Vznášejíc tuto námitku, přehlíží stížnost, že v daném případě nejde o spor soukromoprávní, v němž by se st-lka mohla vůči svému odpůrci brániti námitkou, zakládající se v ustanovení § 323 o. z. o., dle něhož držitel věci nemůže býti vyzýván k udání titulu své držby, nýbrž jde o záležitost práva veřejného, a nutno proto přípustnost výzvy st-lčiny posuzovati dle zákonů politických (§ 325 o. z. o.).

Dle těchto mohl zajisté úřad vyzvati stranu, aby udala titul, na základě něhož slupi používá, ba povinností úřadu bylo, by tak učinil a poskytl straně příležitost, aby také ona sama o titulu své držby se vyjádřila.

Stížnost konečně vytýká, že úřad neměl prekludovati stranu, a že měl sám ex officio potřebná šetření konati.

K námitce té třeba uvést, že úřad nař. rozhodnutím žádné prekluse strany nevyslovil, a že ve věci samé konal šetření ex officio a dotazoval se st-lky ohledně oněch zvláštních titulů, o něž by mohlo další trvání slupi býti opřeno.

Jestliže však ani st-lka sama neuvedla ničeho, z čeho by se dalo souditi, že oprávnění její zakládá se na takovém zvláštním titulu, jaký požaduje zmíněná vyhláška, a neposkytla úřadu také žádného podnětu, aby konal šetření další, není vadou řízení, když úřad rozhodnutí své založil na zjištění, že ohledně slupi st-lčiny takového titulu zde není.

Úvahami těmi dospěl soud k zamítnutí stížnosti jako bezdůvodné.

Č. 1730.

Mimořádná opatření (příspěvky k zlevnění mlýnských výrobků): Proti rozhodnutím, vydaným podle opatření Stálého výboru ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n., jest dle § 12 vl. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. volna cesta instanční pořadem úřadů politických až k ministerstvu.

(Nález ze dne 7. prosince 1922 č. 18.455.)

V ě c: Antonín K. v O. proti okresní správě politické ve Šternberku o příspěvek k zlevnění mlýnských výrobků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. usnesením nebylo vyhověno stížnosti st-le do platebních příkazů okresní nemocenské pokladny ve Šternberce z —, kterými mu byl předepsán příspěvek k zlevnění mouky za měsíc leden až srpen 1921 v obnosu 7686 Kč. K rozhodnutí připojeno jest poučení, že další stížnost jest nepřipustná.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Námítka stížnosti, že opatření Stálého výboru Národního Shromáždění ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. jest neplatné, protože nebylo dle § 54 úst. listiny schváleno oběma sněmovnami do 2 měsíců po jejich se-stoupení se, není důvodná. Byloť uvedené opatření Stálého výboru schvá-leno v 37. schůzi poslanecké sněmovny podle protokolu ze dne 18. pro-since 1920 (tisk č. 560 lit. C) a v 28. schůzi senátu podle protokolu ze dne 22. prosince 1920 (tisk č. 309).

Má tedy ono opatření Stálého výboru moc platného zákona a musí sporný případ dle něho býti posuzován. Přezkoumáváje nař. rozhodnutí podle ustanovení tohoto zákona, shledal nss toto:

Proti platebnímu nález, jímž předepsány byly příspěvky k zlevnění ceny mlýnských výrobků ve smyslu opatření Stálého výboru ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. a nařízení vlády ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n., jest dle § 12 posléz cit. nařízení dovoleno podati ná-mítky, o nichž rozhodují politické úřady podle obdoby předpisů o n e m o c e n s k é m p o j i š t ě n í. Tyto předpisy obsažené v § 70 zák. ze dne 30. března 1888 č. 33 ř. z. dopouštějí proti rozhodnutím a naří-zením politických úřadů I. stolice stížnost bez obmezerí pořadu instancí, tedy až k ministerstvu.

Nař. rozhodnutí bylo vydáno, na stížnost podanou do předepsání pří-spěvku k zlevnění mlýnských výrobků okresní nemocenskou pokladnou, pročez nebyl jím — jak z předeslaného vychází — pořad instancí vy-čerpan. Potom však jest poučení k nař. rozhodnutí připojené a opravné prostředky vylučující nesprávné. Strana, řídíc se tímto nesprávným po-učením, podala na místo stížnosti k zemské politické správě stížnost přímo k nss-u.

Dle § 3 zák. ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z. jsou političtí úřadové povinni ve svých rozhodnutích a opatřeních dáti poučení o opravných prostředcích, a bylo-li by poučení to co do lhůty (odst. 2) nebo co do úřadu, u něhož jest rekurs podati, nebo konečně co do přípustnosti oprav-ného prostředku (odst. 3 cit. §) nesprávné, jest v odpor vzaté rozhodnutí zrušiti a naříditi, aby bylo vydáno rozhodnutí s poučením správným. Nesprávné poučení, že opravného prostředku není, zakládá rovněž jako nesprávné poučení o opravném prostředku podstatnou vadu řízení a bylo proto nař. rozhodnutí po rozumu odst. 2 § 6 zák. o ss zrušiti.

Č. 1731.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: I. Tvrdí-li zcizitelé, že mělo býti konáno šetření podle § 18, odst. 1 dávk. ř., když úřad chtěl za cenu nabývací vzíti odhadní cenu nemovitosti a nikoli nej-vyšší podání dražební, mají uvést konkrétní skutečnosti, z nichž by ply-nulo, že odhadní cena neodpovídala obecné hodnotě, jinak nejde o pod-statnou vadu řízení. — II. Náklady na novou zevní omítku budovy nelze pokládati za připočítatelné podle § 9 č. 1 dávk. ř.

(Nález ze dne 7. prosince 1922 č. 18.550.)

V ě c: Norbert a Sylva K. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.